

Hit által,...vagy hit nélkül?

Lectio: Zsid 11,1-13

Textus: 1 Móz 19,1-2

Kedves Testvéreim! Két angyal jut el Sodomába. Sodoma kapujában ott ül Lót. A kapu az előjáróságnak a helye volt. A városkapun belül egy térség volt és ott az emberek kereskedtek a maguk portékájukkal, és ott ültek és ott tettek törvényt az előkelőségek. Lót egy darabig csak sátorozott, míg eljutott Sodomáig. Legelőről-legelőre haladt a nyájjal, hol felverte a sátorát és egy kicsit megpihent és legeltetett, aztán felszedte a sátorfáját és ment tovább. Eljut Sodomáig és ott már a kapuban ül, mint egy előkelő ember, mint egy befolyásos ember.

Hasonlít ez a történet mireánk is. Mi is úgy sátorozunk, mint ahogy Lót tette. Legelőről-legelőre haladunk, mert kell a családnak a mindennapi kenyér, kellene a hitvesnek az anyagiak, amivel egy családot elláthat, kell sok minden az életben. Keressük a boldogulásunkat, ki egyik munkahelyen, ki a másikon, kit elbocsátanak, aztán egy másik munkahelyet keres, egy másik legelőt talál. Az ember, ahogy legelőről-legelőre jut, egyre gyarapszik, mint Lót. Isten megáldotta őt bölcsességgel is, mint téged is. És az előkelők sorában véljük magunkat felfedezni és tanácsoljuk a másik embert. Elmondjuk, hogy miképpen kellene élnie. Nem vesszük észre, hogy ebből nem származik áldás. Sőt!...

Milyen elütő kép: Lót ott ül a város kapujában az előkelőségekkel, de az előző héten Ábrahámról olvastunk (a bibliaolvasó kalauz szerint), akiről a Zsidókhoz írt levél megállapítja: „Hit által lakott (Ábrahám) az ígélet földjén, mint idegenben, sátorban lakván.” (Zsid 11,9). Lótról ilyesmit nem olvasunk.

Amikor valamire vállalkozunk, amikor valamit meg szeretnénk cselekedni, hit által tesszük azt? A Zsidókhoz írt levél így szól: „Hit nélkül lehetetlen Istennek

tetszeni, mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” (Zsid 11,6). Érted már, Testvérem, hogy miről van szó?

Két ember és nagyon is különböznek egymástól. Mármint Lót és Ábrahám. Lótról nem olvassuk, hogy hit által cselekedett, de ott ül a kapuban, az előkelőségek között. Ábrahám pedig tudja, hogy ideiglenes a tartózkodása itt a földön és ő inkább Istennel beszélget, nem a földi előkelőségekkel. Inkább Istennel! Ezért mondja a zsidókhöz írt levél, hogy hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni. Márpedig, ha nem tetszünk Istennek, nem találunk kedvességet Isten előtt, akkor régen rossz nekünk. Akkor gyötrelmessé válik az életünk. De azért küzdünk és harcolunk, hogy kedvesek legyünk Isten előtt. Megpróbáljuk levetkezni a bűneinket és a vétkeinket. Szeretnénk Isten parancsolatai, Isten Igéje szerint élni. Ezért imádkozunk nem csak itt a templomban, hanem otthon is a belső szobánkban. Ahogy a Zsidókhöz írt levél mondja: Isten elé járulunk. Akkor viszont hinnünk is kell, hogy Ő létezik és megjutalmaz bennünket. Elégedjünk meg azzal, amink van és ne próbáljunk minél inkább meggazdagodni. Lót ott tévesztette el, hogy ő nem Istennel beszélgetett, nem az Istenre tekintett, hanem a gazdagság érdekelte inkább. Egyre inkább gazdagodott és egyszer csak ott ül már az előkelőségek sorában a kapuban. Valahogy elfelejtkezett az Istenről. Azt is mondhatnánk róla, hogy ezért a gazdagságért hálát ad Istennek. Ezt azonban, nem állapítja meg róla a Biblia. Sőt azt sem, hogy élvezte volna a gazdagságát.

Ami nincs hitből, bűn az, – mondja a Római levélben Pál apostol. S valóban így van, Testvéreim. Ezen a földön olyan sok ember van, aki hit nélkül él. Mert az nem hit, ha csak azt mondja, hogy hiszek Istenben, de nem látszik meg az ő életén. Mennyi méltatlankodó és aggodalmaskodó ember van! És nem Isten elé járulnak, hanem egy életen át azért küzdenek és harcolnak, és munkálkodnak még vasárnap is, hogy egyre gazdagabbak legyenek. Csakhogy figyeld meg, hogy róluk sem lehet megállapítani, mint ahogy Lótról sem mondja a biblia, hogy élvezik a maguk gazdagságát, a maguk vagyonát. Hiszen az az ember, aki minden nap robotol, aki csak fáradozik és munkálkodik az élet munkamezején, az az ember előbb-utóbb megtapasztalja, hogy rámeleg az egész élete és majd, ha még lesz ideje a haldoklásakor, rájön arra, hogy eltévesztette az életét. Nem elég semmi neki! Nem tud semminek örülni! Mindig több kell neki! Nincs hála a szívében! Az

ember örökké elégedetlenkedik. Mindig nagyobb darab kenyér kellene, nagyobb autó, nagyobb ház. Az ember mindezért küzd és nem élvezi. Jobb a megelégedettség.

Ábrahám ilyen volt, de nem Lót. Lótnak volt méltósága, volt gazdagsága, de nem élvezte azt. Nem élvezte a kiváltságokat és a kitüntetésekét. Ábrahám viszont másként élt. Lót csak magáért imádkozott. Ábrahám viszont, - a tegnapi Igét olvastad?-, hogy alkudozik az Istennel, hogy könyörög az Úrhoz, hogy ne pusztítsa el Sodomát. Hátha van ott 50 igaz ember, aztán hátha van ott 45 igaz ember, vagy 40, vagy 30, vagy 20, vagy 10. Hatszor könyörgött Istenhez. Ábrahám könyörög a másik emberért is, a sodomai emberekért. Könyörög, mert fáj neki, ha valaki nem az Úr útján jár. Mint ahogy neked is fáj, ha a családban valaki elbotlik, imádkozol, könyörögsz érte.

Testvéreim, felkeltette a figyelmeteket az, hogy két angyal megy Sodomába. Az előbbi részben azt olvastuk, hogy megjelenik az Úr Mamré tölgyesében. Az Úr! És ott marad Ábrahámmal. Sodomába, Lóthoz nem az Úr megy, csak két angyalt küld az Isten. Sőt, még ez a két angyal sem akar bemenni! **„Nem, hanem az utcán hálunk meg.”** Milyen fájdalmas lehetett ez Lótnak! Vendégül akarja látni az angyalokat, be akarja hívni a maga házába, de az angyalok nem mennek be. Gondolatban lapozzunk a Jelenések könyvéhez a Bibliában és ott azt olvassuk a 3,20-ban: **„Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja az én szómat és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz és vele vacsorálok és ő én velem.”** Jézus Krisztus mondja ezt. Kiről mondja? Arról az emberről, aki mikor hallja a kopogtatását, az Úrnak a kopogtatását, megnyitja az ajtót, bemegy és vele vacsorál. De hát Lót is megnyitotta volna az ajtót, akkor miért nem mennek be az angyalok? Segítségünkre jöhet egy másik Ige, hogy még jobban megértsük. A Cselekedetek könyvében olvassuk, hogy Pál apostol kimegy a folyóvízhez, ahol az asszonyok összegyűlnek imádkozni. Ott van Lídia is, a bíboráros asszony, aki a prédikáció és imádság és megkeresztelkedése után ezt mondja: **„Ha az Úr hívének ítélték engem, jertek az én házamhoz és maradjatok ott.”** (Ap Csel 16,15). Miről van szó? „Ha az Úr hívének ítélték engem.” Akkor értjük már, hogy az angyalok miért nem akarnak bemenni Lóthoz?! Lóttal valami baj van! Ő másképpen gondolja az életet, mint ahogy azt a mennyben eltervezték.

Ez a baja ennek az egész világnak! Adj hálát az Úr Istennek, hogy nem a világhoz tartozol! Nem a világ fiaihoz és leányaihoz! Lehet, hogy talán még a családban is megmosolyognak, amikor imádkozol, vagy Igét olvasol.

Lóthoz nem akarnak bemenni az angyalok, mert rosszallatták, amit tesz. Nem tetszett az, ahogy él. Nem volt helyes az, ahogy élt! Ő a világra tekintett. Megragadta tekintetét ez a világ és annak gazdagsága és ott van már a posványban, a bűnök között. Ez a probléma, Testvéreim, a mai világban is. Tele van ez az egész világ ilyen Lótokkal, akikhez nem akarnak bemenni az angyalok, mert rosszallják, amit tesznek a világ fiai és leányai. Rosszallják, ahogy élnek. Az, aki nem Isten kegyelmét és áldását kéri, az, aki elvan telve önmagával és mindig a maga dicsőségét keresi, ahhoz nem mennek az angyalok be. Mennyivel másabb a te életed, ugye?! Másabb? Amikor el kezdesz imádkozni, amikor megnyitod szíved ajtaját, és akkor... Amikor megnyílik szíved ajtaja, nem ezt hallod: Nem megyek! Nem azt hallod, hogy „nem segítek”. Nem azt hallod, hogy „nem áldalak meg”. Drága édesanyák, feleségek, hány imádság hangzott el, amikor megtapasztaltátok, hogy Isten megáldotta könyörgéseteket, meghallgatott benneteket. Persze, nem egyik pillanatról a másikra, lehet, hogy hetek, hónapok, vagy talán évek kellett, hogy elteljenek? És mi férfi testvéreim? Apák, nagyapák, nem ezt tapasztaljuk?! Igen, munkálkodunk mi két erős kezünkkel, és az értelmünkkel, bölcsességünkkel próbáljuk irányítani a családot, de előbb-utóbb rádöbbenünk arra, hogy nem elég a mi erőnk. Nem elég a mi bölcsességünk. Szükségünk van arra, hogy jöjjön valami erősítés, valami bölcsesség. Aztán imádkozni kezdünk és bejön az Úr Jézus Krisztus! A mi szívünkbe, a férfiaknak a szívébe! Nem csak a nőkébe és akkor áldott lesz a család. Velünk vacsorál az Úr. Ez a vacsora nem csak az Úr vacsorát jelenti, hanem azt az étkezést is, amikor az Úr Jézus Krisztus ott van az asztalunknál, amikor vállalja velünk a közösséget. Velünk, a gyarlókkal, bűnösökkel, méltatlanokkal! Azokkal, akik mégis Vele szeretnének élni. S Jézus ezt látja. Hívd újra és újra Őt a közösségbe.

Így menekült meg Lót is. Mert volt valaki, aki imádkozott érte. Nem azért menekült meg, mert megérdemelte. Ő Ábrahámért menekült meg. Mert Ábrahám hitt és ezzel a hittel könyörgött Lótért is, az ő megmaradásáért. Milyen hatalmas van az imádságnak?! A tiednek is! Ilyen ereje van az imádságnak, amikor

imádkozol hitvesedért, gyermekedért, unokádért, testvéredért, gyülekezeti tagokért. Így előbb-utóbb megváltozik az élete, mert Isten könyörül rajta.

Ábrahámért Lót megtartatik. Az édesanyák, édesapák imádságáért megtartatnak a gyermekek. A hitvesek imádságáért megtartatnak a hitvesek, stb.

Isten soha nem kedvelte a világi gondolkodásmódot. Lót belemerül a városi posványba, az erkölcsi fertőbe, de valaki imádkozik érte!

Vajon milyen a mi életünk? Nem ilyen posványos fertőben telik el? De valaki imádkozik érted! Maga Jézus Krisztus! Ott könyörög az Atya jobbján! Közbenjár érettünk! S milyen csodálatos! Jézusért még van megtartatás, még tart a kegyelmi idő! Testvérem, ne a világ szerint élj, mint Lót. A jelenvaló gonosz világot szeretve, elcsúszunk, elveszünk (Zsolt 73). **De én? Isten közelsége oly igen jó nékem!** – mondja a zsoltáros.

Lóthoz csak angyalok mennek s mégis megtartatik. Hozzánk az Úr jön Jézus Krisztus által! Hogyne tartatnánk meg!

Ne próbáld hát magad rendezni az életedet, mert nagyon keserves annak az embernek az élete, aki a maga kezébe veszi élete irányítását. Istenre kell figyelni, Istennek kell engedni.

Lót is gondolhatta, hogy jó lesz Sodoma nekem is és a családomnak is. S valóban gyarapodott, gazdagodott s úgy tűnt, hogy minden rendben van. S majdnem odaveszett! Drága Testvéreim, elégedjete meg azzal, amitek van! (Zsid 13,5). S közben imádkozzunk mindannyian, hogy az Úr áldása legyen rajtunk. Így, amikor mi is kérjük, hogy jöjjön be hozzánk, meghallgat bennünket és megáldja mindazokat, akikért hittel imádkozunk.

Ámen.

Biharszentjános, 2015.06.07.

Csomay Árpád.